

Pünkösdi hírlevél

A karantén ideje alatt a negyedik, reméljük egyben utolsó „virtuális” hírlevelet adjuk közre.

Hálát adunk, hogy közben óvatosan újra kinyithattuk a Templomunk ajtaját.

Nyissuk ki bátran a szívünk ajtaját is, hogy Isten Szent Lelke lakozást vehessen benne!

Bereczki Sándor

Teljesedjete be Szentlélekkel! (Efézusi levél 5,18)

A Szentlélek az Atyának és a Fiúnak Lelke, Aki jelenvalóvá teszi a feltámadott Krisztust a közösségben és az egyes hívő ember életében is.

A Szentlélek munkája a hívő ember életében a következőképpen mutatkozik meg: az egyik az, amit bennünk végez el, a mások pedig, az, amit rajtunk keresztül. Aki beteljesedik Szentlélekkel, megismeri a Szentlélek átformáló munkáját. Amikor bennünk munkálkodik, egyé tesz minket a megfeszített Krisztussal. Mit jelent ez? Pál apostol szerint ez azt jelenti, hogy *"Krisztussal együtt megfeszítetttem."* (Galatákhoz írt levél 2,20) A régi, bűnös életemet a Krisztusban és az

áldozatában való hit alapján halálba adtam. Ezt én felelősen tettem. Döntést hoztam abban, hogy elkötelezve kiszolgáltatom magam az Úrnak, Neki adom az egész életemet végérvényesen. Én döntöttem így, nem mások beszéltek rá. A Szentlélek megtisztította elmémet, hogy önként, szeretetből halálba adjam magam, hogy betölthessen a Szentlélek Isten. Ha továbbra is a világ gondolkodásmódja szerint élünk, akkor még nem mondhatjuk el magunkról, hogy már Krisztussal együtt megfeszítettünk. Észrevehetünk magunkon sok formális változást, de nem gyökeres változást! A Szentlélekkel való beteljesedés feltétele azonban a gyökeres változás, a teljes szakítás a Gonosszal, a világ gonosz módszereivel. Jézus mondta: *"Új bort sem töltenek ó tömlőkbe máskülönben a tömlők szétszakadoznak, és a bor kiömöl, a tömlők is elvesznek; hanem az új bort új tömlőkbe töltik, és mindkettő megmarad."* (Máté 9,17) Nem elég azonban csak szakítani a bűnös vágyakkal, hanem az Úrral személyes kapcsolatban is kell maradnunk. A Szentlélek őrökdi azon, hogy megmaradjon ez a kapcsolat, sőt erősíti a Jézus Krisztussal való közösségünket.

Teljesedjete be Szentlélekkel! Ez az Úr üzenete, nemcsak egy bibliai idézet. Ez neked szól. Szükséged van rá? Mert az Úrnak szüksége van rád!

A Szentlélek nemcsak bennünk munkálkodik, hanem rajtunk keresztül is. Az Úr tudna csodálatos munkát végezni nélkülünk is, de minket akar eszközül felhasználni. Talán minden oka megvan arra, hogy mellőzzön minket, de nem teszi. Aki beteljesedik Szentlélekkel, az az Úr eszközévé válik. Rajtunk keresztül ismeri meg a világ az élő Jézus Krisztust. Rajtunk keresztül érkezik hozzájuk az a szeretet, melyre sóvárognak. A Szentlélekkel betöltött hívő szeretetben él, szereti a környezetében lévőket, s ez a szeretet megfogja, boldoggá teszi az embereket. Ez a szeretet pedig a Krisztus Lelkéből származik, mely ott kezdődik, ahol az emberi szeretet véget ér, ahol elfogy. Ha ez a szeretet működik bennünk, akkor a világ keresni fogja az Urat.

Az Úr szeretete azonban nemcsak boldoggá tevő szeretet, hanem megmentő szeretet is. Jézus Krisztus szeretetből halt meg értünk a Golgotán. Szeretetből akarja megmenteni azokat, akik még a kárhozatban vannak. Szeretetből ment meg minket a halál birodalmából és üdvözít, bevisz az ő országába.

Van benned szeretet! Boldogok körülöttem az emberek! Ez nagyon jó, de önmagában kevés! Miért? Azért, mert nem elég csak boldoggá tenni az embereket. Többről van szó. El kell vezetni őket az Üdvözítőhöz is. Akkor élsz teljes életet, ha működik benned a Feltámadott Krisztus megmentő szeretete is.

Pünkösöd van! Tényleg van Pünkösöd a szívedben? Az otthonodban? A közösségedben, ahol élsz? Engedj most az Úrnak, hogy munkálkoddjon benned, hogy aztán munkálkoddhasson rajtad keresztül is!

Keszei Mariann:

Ebbe a házba az Isten költözött

Egy alkalommal édesanyám, amikor a Pax TV adásában néztük az evangelizációt, egy gyönyörű éneket hallva megjegyezte: „Ebbe a házba az Isten költözött.”

Később, szintén egy ilyen helyzetben azt mondta: „Olyan szép volt, hogy alig lehetett kibírni. Mintha az angyalok muzsikálnának a Mennyországban.”

Nem kétséges számomra, hogy ilyen gondolatok, érzések a Szent Lélek által születhetnek bennünk. Az egyik barátnőm zenetanár, és ha meghallgatja ezeket a dalokat, csupán a hangzásról, az intonációról, a dallamvezetéséről beszél.

A Szent Lélek jelenléte megváltoztatja a látásmódunkat, más szemüvegen át érzékeljük a világot.

Mielőtt a lakásunkba költöztünk, a Lélek indítását, vezetését élhettem át. Ezért bármilyen nehézség adódik, tudom, hogy Isten velünk költözött, és minden helyzet megoldásának kulcsa az, mennyire engedünk teret Neki. Ha felforrósodik nálunk a levegő, és tapintani lehet a feszültséget, csak hátralépés, csendben maradás marad, ezalatt a Lélek jelenléte és munkája idézheti elő, hogy megszűnik a feszültség. Így nem nehéz a bocsánatkérés az Úrtól, egymástól. És nem marad neheztelés.

Ha kiszolgáltatjuk magunkat saját érzéseinknek, indulatainknak, véleményünknek, könnyen egymás ellenségeivé válhatunk.

A barátnőm és az unokája között sok éve megromlott a kapcsolat. Rengeteg lelki sebet okoztak egymásnak. Egy alkalommal az a gondolatom támadt, hogy az Úr ezt a kapcsolatot helyre akarja

állítani. Megértettem, hogy ebben nekem mi a feladatom. Ezután elindult köztük a párbeszéd, én most már csak kívülről követem, hogy alakul.

De főleg azt figyelem, hogy az Úr mikor akar rajtam keresztül beavatkozni. A Szent Lélek begyógyíthatja a sebeket, lebonthatja a falakat, amelyeket magunk köré húzunk, vagy helyrehozhatja azt, amit mi tönkretettünk.

Milyen nagy dolog, hogy Isten a Szent Lélek által jelen van az életünkben, szemmel tart, irányít, vezet, vigasztal bennünket, ha hagyjuk. Ha nincsenek olyan „titkos szobáink”, ahova nem engedjük be. Ha létre tudjuk hozni azt a belső csendet, amiben semmi nem nyomja el a hangját.

Ebben a felgyorsult, felajzott világban egyedül Isten jelenti a biztos pontot, a biztonságot. Sokan sokfelé keresnek kapaszkodókat, és vágyom arra, hogy Isten igazságát, szeretetét közvetíthessem feléjük. Szeretném, ha Jézus ígérete az enyém is lehetne:

„...vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok, és lesztek nékem tanúim...” *(Apostolok cselekedetei 1,8)*

Varga Ildikó:

A Szent Lélekkel járva

Úgy 6 évesen ültem a templomban a hittanórán, és a fiatal pap arról beszélt, hogy van Szent Lélek keresztség, és hogy kevesen vannak, akiknek ez megadatik. Annyit értettem meg, hogy ez valami teljes közösségféle is egyben Istennel. Annyi vágyódás és tűz volt a hangjában, hogy hirtelen én is vágytam rá, és mivel a templomban égett a piros lámpa, amiről azt tanították, hogy Isten jelenlétében vagy – ezért odafordultam a fény felé, és magamban annyit mondtam, én is kérem, én is kérek ilyen teljes közösséget Veled.

Húszegynéhány évvel később befogadtam szívembe Jézust, és lelkipásztorunk nappalijában ültem – a Szent Lélek keresztségre vágytam. Sándor bácsi arról beszélt akkor, hogy lépjek ki a vízre a biztos hajóból. Imádkoztunk és ez a kép megelevenedett előttem – az ének ma így fejezné ki: „meghívtál, hogy vízre lépjek, hol Nélküled elsüllyedek”. Elkezdtem nyelveken imádkozni – és bennem ez az imahang olyan mélyen és tisztán dicsérte Jézust, amilyen mélyen és tisztán azóta sem éltem meg. Egész éjszaka képtelen voltam, és nem is akartam abbahagyni a nyelveken való imádkozást, Istent dicsérte bennem a Lélek, és mindvégig olyan mély közösséget éltem meg Veled, amit nem akartam egy pillanatra sem elveszíteni.

Nem sokkal később kórházi ágyon feküdtem. Hirtelen felébredtem, és a Szent Lélek elkezdett nagyon erősen nyelveken imádkozni bennem a szomszéd ágyon fekvő szobatársamért, akivel az azt megelőző napokban beszélgettünk Isten országáról. Nem tudtam, milyen súlyos az állapota. Nem sokkal később az éjszakás nővérek körbejártak, megálltak az ágya mellett, és azonnal kiküldtek a szobából. Megértettem. A szobatársam elment. A mosdóban bőgni kezdtem, és ezzel

szinte egyidőben elkezdett bennem a Lélek nyelveken énekelni, és betöltött örömmel, hálaadással és dicsérettel. Zokogva imádkoztam tovább, a Lélek mindvégig énekelve dicsérte bennem az Urat. Tudtam, a szobatársam megmenekült.

Régebben egyik testvéremmel rendszeresen összejártunk imádkozni. Az egyik ilyen alkalom után mentem hazafelé. Sötét volt már, és nem sokan voltak az utcán. Egyszer csak észleltem, hogy egy elsötétített üvegű autó követ az úttesten lassan, az én tempómban, és körülbelül 5-10 méterre vagyunk egymástól. Kitartóan halad mellettem. Hirtelen a Lélek olyan erősen kezd bennem imádkozni, mint talán a szobatársam halálakor tette, és egy végtelen kényszerítő erőt éreztem: most azonnal menjek be a házak közé és tűnjek el onnan. Eltűntem, az autó felgyorsított és elment. Teljes védelem.

Szegénymisszió. Készültem tényleg, imádkoztam, üzenetet kaptam – ha felszólítanak, tudom, mit kell mondanom. Ott voltunk a szálláson, néhányan már bizonyosságot tettek. Furcsa, de egy egészen más ige motoszkál bennem. Ha felszólítanak, mit mondjak? A mellettem lévő szót szólítják fel, és az ige, amit mond, pontosan az, ami motoszkált bennem. Megértettem, a Szent Lélek vezeti az ottlétünket – erre tanít, ha Ő kanyarodik, változtat, azt nekem észlelnem kell és változtatnom kell. Nekem is kanyarodnom kell, különben vakvágányon megyek tovább. Finomhangolás, utolsó pillanatban is kanyarodás – Nélküle nem megy.

Érzékeny kapcsolat? Igen. Ő megszorítható a bűneimmel – ekkor visszavonul. Megbántam? Újra kisüt a nap, és újat kezd velem, újra közel vagyunk egymáshoz.

Nem, nem igaz, hogy keveseknek adatik, hisz Jézus azért ezt mondta: *„Hogyne adna a ti Atyátok Szent lelkét azoknak, akik Tőle kérik.”* (Római levél 8, 32) Bizonyosságtételnél – hívjuk inkább úgy, hogy beszélgetéseknél – vakvágányon akarsz menni, vagy szükséged van a Lélek belső jelenlétére, megállító jelzésére: vigyázz, kanyarodunk!

Veszélyben – teljes védelem. Mások számára jelenléte bennem olyan harcos imádság lehet, amely lelkeket ment. És igen, Ő a Vigasztaló, és Ő az, aki *„eszetekbe juttat, mindazt, amit mondtam néktek”* (János 14,26), és igen: jelenléte bennem, állandó és folyamatos kapcsolatot teremt Jézus Krisztussal – akkor is, ha érzem, és akkor is, ha nem.

Számomra Szent Lélek az egyik legnagyobb ajándék, amit Jézus Krisztustól kaptam.

Dicsőség érte Istennek!

Gottl Egonné

A vér, a víz és a Szentlélek

Mit sem tudtam sem az Úrról, sem semmiről, ami a Bibliában van, csak rám szakadt egy hatalmas bűnbánat, és űzött oda, ahol letehettem a bűneimet és az életemet: a kereszthez. Kegyelmet nyertem Jézus halála árán, Aki megmosott a vérével. Aztán alig pár nap múlva olvastam a Bibliát,

és megértettem, hogy úgy illik minden igazságot betölteni, hogy én is bemelegedjek, ahogy Jézus. Az első alkalommal, amint lehetőségem nyílt rá, megtettem. Meghaltam a világ számára, de feltámadtam Isten számára. A Szentlélek kiáradásáról is az igében olvastam rövid idő múlva, és abban a pillanatban elfogott a vágy, hogy bármilyen legyen is az, de engem töltsön be, mert nekem minden kell, amit Isten ad! Azt olvastam, hogy tüsszel, erővel fogom az evangéliumot hirdetni... Pár nap múlva az is megtörtént. Kértem ugyanis, hogy imádkozzanak velem a pásztoraim, és nagyon rövid idő alatt betöltött Isten Szent Lelke, kezdtem nyelveken imádkozni és igazi mennyei nagy örömöm volt. Másnap reggel egy lelki éneket énekelve ébredtem, ami azóta is gyakran előfordul... Sokat imádkozom nyelveken, és érzem, ahogy megtisztít Isten Lelke még attól is, amiről nem is tudok. A Szentlélek folyton kutat, keres, lehatol a mélybe, ahol az „én” gyökerezik, világosságánál felismerem a bűnt és ez az én egyik legnagyobb kincsem!

A Szentlélek – ezt minden hívő tudja – a harmadik isteni személy, Aki az Atyával és Fiúval egylényegű! A „szentháromságnak” sok helyütt a világon még szobrot is emeltek. (Érdekes tiszteletadás?!)

Ugyanakkor ádáz tiltakozás folyik némely gyülekezetben az ellen, hogy a Szentlélekkel való betöltetés jele a nyelveken szólás. Azt vallják, hogy a megtérés – mivel a Szentlélek munkája – elegendő számukra. Pedig a mennyben hárman tesznek bizonyosságot: „a vér, a víz és a Szentlélek”. És mivel üres szív nincs, az embernek ma is ugyanúgy szüksége van a betöltetésre, mint amikor Jézus Krisztus mennybemenetele után eljött a földre a Szentlélek és betöltötte a tanítványokat. Azt mondta: „nem hagylak titeket árvául...” (János 14,18) Szóval, aki nincs betöltve Szentlélekkel, az árva! Aki nem töltkezik be Szentlélekkel, továbbra is csak önmaga testi mivoltát tudja adni a szolgálatban, és ez bizony kevés ahhoz, hogy az embereknek felragyogjon Krisztus, megnyíljon az értelmük a kereszten történt megváltásra, megtérjenek. Amikor az evangéliumot hirdetem, amikor adok valakinek bármit is, nem szabad, hogy engem lássanak, vagy azt gondolják, hogy egy „jóságos” emberrel van dolguk, hanem a Szentlélek által fel kell ismerjék, hogy magával az Istennel, Aki mérhetetlenül és érdemtelenül szereti őket úgy, ahogy vannak. Amit adok, nem a magam, hanem Isten nevében adom, az Úr Jézus szeretetét kell, hogy kiábrázolja, mert „minden jó adomány és tökéletes ajándék onnan felülről való...” (Jakab levele 1,17) Ez a felismerés pedig csakis a Szentlélek munkája. A megtisztult szívvel a Szentlélekkel való betöltetés meg tudja értetni az igét, vagyis világossá teszi annak világos üzenetét, és így segít, támogat, vezet a bűnbocsánat kegyelmétől a mennyig az egyenes úton járni, megóv a tévelygéstől. A Szentlélek a szívet megítéli bűn és igazság tekintetében, Általa szólít meg a legkülönbözőbb formában az Úr. A Szentlélekkel való folytonos közösség nélkül az egész szolgálat üres és hiábavaló, ugyanis csak emberi, pszichikus indíttatású lehet. A Szentlélek által indított minden gondolat, érzés és cselekedet gyümölcsöt terem. A Szentlélek gyümölcseit ismerjük, nem sorolom. Én időnként megvizsgálom, érik-e nálam, és azt találok, hogy a Szentlélek uralma még mindig nagyon nem folytonos az életemben.

Így aztán sajnos változó a helyzet, hogy csak levelezésig, rügyezésig, virágzásig, vagy az Úr Jézus által elvárt gyümölcstermésig jutok-e. Lélekben és igazságban imádni akkor tudok, ha a szívem

tiszta, a Szentléleknek nincs oka megszorodni. (Ha valami nincs rendben, azonnal jelez, sőt, volt, hogy hosszabb ideig távol volt, de akkor a békesség is elhagyott, míg bűnbánatra nem jutottam és el nem rendeztem a dolgom Istennel és emberekkel.)

Nekem a Szentlélek Isten gyakran ad erőt, különösen akkor, ha konkrét célért harcolok, böjtölök, és úgy fordulok valakihez: ereje és szentsége kiárad és ilyenkor látható módon hat a bizonyágtétel. Csak a Szentlélek képes embereket meggyőzni, az én beszédem – bármilyen lelkes is – nem tud hitet támasztani!

Pünkösöd arra emlékeztet, hogy kövessem a szolgáló tanítványok példáját: Böjtöltek, imádkoztak, újra és újra betöltekeztek Szentlélekkel és hirdették az evangéliumot, így élték meg a krisztusi parancsot: „*Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket...*” (Máté 28,19)

Kántor Csilla:

Kilátás

Balatonon, az utcánkban az előző rendszerben az MSZMP-nek egy óriási ingatlana volt, az oldalsó telekhatárnál öt párhuzamos zsákutca végződött. Felső végét, ahol az üdülő állt, magas kőfal takarta az egyszerű földi halandók elől, a házból a meredek terepnek köszönhetően pazar örök panoráma nyílt a Balatonra, az épület elé ültetett fák csak sejteni engedték annak méretét, ami nem volt nagy. A kiválasztott keveseket soha nem láttuk.

Nem így most.

A kőfalat lebontották, a terület nagy részén egy darabig hatalmas gödör tátongott, aztán egyszer csak gőzerővel megkezdődött gigász betonmonstrumok építése. Néha megkérdezném, hány emeletnyi lesz még, a toronydaruk gémeikkel szinte a telkünkig nyúlnak.

Nekünk ugyan jó, mert még mindig szép tőlünk a kilátás 😊.

Akiknek korábban sem volt, azoknak mindegy, bár őszintén szólva – legalábbis egyelőre – borzalmas látványt nyújtanak a hatalmas, egymás hegyén-hátán tömegelő, már csak méretüknél fogva is taszító, hivalkodó épületek.

Többen, akiknek korábban gyönyörű látványban volt részük, egy életre elfelejthetik. Bosszankodhatnak, hogy ők azért veszítették el újra és újra szép, feltöltő élményüket, mert mások számolatlanul költhetik a pénzt a beruházás fázisában, és „zsebelhetik be” a későbbiekben.

Miért írok erről Pünkösöd előtt?

Sic transit gloria mundi (így múlik el a világ dicsősége), szoktam mondogatni.

Az Úr végtelen szeretete, hogy én még mindig kiülhetek bámulni az állandó, ám színében, felszínében, csillogásában folyamatosan változó vizet, a túlpartot, fölötte a végtelen eget, a felhőket.

Mások elvesztették az örömüket, ismét másoknak ez soha nem adatott meg.

Micsoda kegyelem, hogy mi megismerhettük Isten feltétlen szeretetét Krisztus váltságahalálában, Krisztus végtelen szeretetét áldozatában, gondoskodó szeretetét abban, hogy elküldte a Vigasztalót, aki örökre velünk maradhat, ha igényeljük.

Nemrégiben olvastuk a Jelenések könyvét. Elgondolkodtató és egyben igen vonzó példa, hogy a szeretett tanítványban, János apostolban még a Patmosz szigetére száműzetése után sem aludt ki a Szentlélek tüze. *„Én, János, testvéretek vagyok Jézus által, és társatok a szenvedésben, a türelmes kitartásban, és a Jézussal való együtt uralkodásban. Patmosz szigetére kerültem, mivel Isten beszédét és Jézust hirdettem mindenkinek.” (Jelenések 1,9)*

Nekem azért hangsúlyos ez most különösen, mert az utóbbi időben igen megfakult az Úrral, Szent Lelkével való mindennapi kapcsolat. Talán nem is mindig látom az utamat, nincs fogékonyság bennem állandó vezetésére, és – szégyellem leírni – néha úgy érzem, nem is akarom hallani az Úr szavát. Elolvasom az Igét, imádkozom, magamért a legkevesebbet. (Ez is nagy baj, mert ez az igénytelenség biztos jele), sokkal inkább másokért (de ez is mit ér, ha nem látom Azt, akihez imádkozom, nem dicsőítem a Tőle kapott nyelven, nem használom mindenkifelett való Ajándékát).

Krisztusért való szenvedésnek nyoma sincs az életemben, sajnós a türelmes kitartás nem jellemző rám, a Jézussal való uralkodásra alkalmatlan és méltatlan vagyok. Isten beszédét sem hirdetem mindenkinek, hisz a fentiek miatt erre sincs erőm, indíttatásom.

Az a különbség, hogy nekem, a megkárosult ingatlan-tulajdonosokkal ellentétben, még örök panorámám van. Isten még naponta kínálja szeretetét, vezet az Ő útján, ha igénylem, az útra a Tőle kijelölt szolgálatokhoz tüzet, lámpást, benne olajat is ad.

Csak kérnem kell. De ha nem tudnám kérni sem, a Szent Lélek esedezik kimondhatatlan fohászokkal, valamint megtanít az útra, amelyen járnom kell.

El kell mennem a belső szobáig, ott leborulni, átadni magam, újra betöltekezni, átélni újra a Vele való közösséget, majd elhinni, hogy Ő nemcsak elindít, hanem megy előttem, és olyan úton jár, amelyen a bolond sem téved el.

Ha akarom. És én akarom.

Hívlak, Testvérem, ha megfáradtál, eléd tornyosultak az élettelen, leküzdhetetlennek tűnő nehéz akadályok. Fussunk együtt, mert Isten adja az erőt!

Hívlak, Testvérem, ha sosem volt lelki panorámád, mert csak kérni kell, és az Úr szemrehányás nélkül adja az őszinte vágyakozóknak, és hívlak, mert Krisztusnál van élet, van világosság és van jövő.

Gyere, ha nem fáradtál meg, és működik az erő, a lelki ajándékok, mert azt én is tudom, hogy a betöltekezés mindig csak az Úrtól elvett egy szolgálatra elég, mint az egy napra kapott manna.

Ő feltámadott, és halleluja, mert Lelke velünk akar lenni ma is!

T.T.

A Szentlélek jelenléte az életemben

Pünkösöd ünnepére készülve azt vizsgáltam jelen van-e a Szentlélek az életemben, és milyen szerepe van a mindennapjaimban.

Igyekeztem sorra venni mit tesz a Szentlélek. Mert a Szentlélek nem egy megfoghatatlan, homályos valami, hanem személy, Isten csodálatos ajándéka. Jézus mondta: *„én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.”* (János 14,16-17)

A Szentlélek tehát pártfogó az életemben. Védelmet ad, az én pártfogóm minden nap. Amikor betöltekezem Szentlélekkel, a világ nincs rám olyan hatással. Nem a hétköznapi problémáimon aggódom, nem testiesen gondolkodom, nem a saját hasznomat keresem.

Védelmet ad a korszellemmel, a világi módon élő baráti társaságok életvitelével, a kísértésekkel szemben. Amikor be vagyok töltve Szentlélekkel, a szívem nem húz a világ felé, szorosabb kapcsolatban vagyok Istennel.

A Szentlélek bátorít, erőt ad. *„Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim...”* (Apostolok cselekedetei 1,8) Mire ad nekem erőt a Szentlélek? Nagyon fontosnak tartom, hogy a Szentlelket Isten céllal adja, hogy az Ő tanúja legyek. A Lélekkel való betöltekezés egyik legfontosabb célja a szolgálat. Nem én használom a Szentlelket, hanem a Szentlélek használ engem, eszköz lehetek Isten kezében. Azon a szolgálaton, bizonyágtételen van az Úr áldása, amit betöltekezve végzek. Amikor „csak” én imádkozom, akkor az imáim hamar önzővé válnak, sok-sok kérés a saját életemmel kapcsolatban, a saját vágyaim szerint. De amikor be vagyok töltve, a Szentlélek kimondhatatlan könyörgésekkel esedezik.

„Szenvedtem már ki magamból” olyan tetteket is, amiket szolgálatnak szántam, de a Lélek nélkül valójában legjobb esetben is csak emberi erőlködések, jócselekedetek voltak. Amikor az Úr Lelkével betöltve teszek bizonyágot, akkor nem én szólok, nem én erőlködöm, csak eszköz vagyok, és Isten munkálkodik a körülöttem levőkben.

A szolgálathoz kapcsolódik, hogy a Szentlélek vezet is. Nem nekem kell kitalálnom, hogyan és ki felé szolgáljak. A Szentlélek vezet azokban a szolgálatokban, amikre az Úr engem elhívott, és amikhez erőt ad. A betöltekezés nélküli szolgálatba belefáradok, nem találok bennük igazi örömet, és az Úr áldása sincs rajta. Akkor leszek hasznos eszköz, ha nem ragaszkodom tovább a saját elképzeléseimhez, hanem teret adok a Léleknek, hogy megmutassa mi Isten akarata.

„És adom az én lelkemet belétek, hogy megéledjetelek...” (Ezékiel 37,14) A Szentlélek életre kelti az ellaposodott, elkényelmesedett hívő életemet. Valódi tüzet ad az életembe! Nem megszokásból imádkozom, olvasom az igét, vagy akarok szolgálni, hanem Őt akarom megismerni, az Ő akaratát akarom tenni, Hozzá akarok még közelebb kerülni! Mások is megérik, ha a Szentlélek betölt, mások élete is „tüzet foghat”.

Szentlélekkel akkor tudok betöltekezni, amikor tiszta vagyok. Nem arról van szó, hogy sok dolog van bennem, köztük Szentlélek is, hanem a Szentlélek teljesen betölt! Nem fér meg mellette gonosz indulat, irigység, harag. Hiába próbálnám „megspórolni” a megtisztulást, a Szentlélek nem tölt be, amíg világi dolgokkal van tele a szívem.

A Szentlélek az igazság lelke is. Ha be vagyok töltve Szentlélekkel, akkor nem sántikálok kétfelé, nem ferde utakon járok.

A jó hír az, hogy újra és újra betöltekezhetek! Nem kell megelégednem azzal a lelki szinttel, amin vagyok, hanem kérhetek Szentlelket Istentől! *„Ha azért ti gonosz léteketek tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Lelket azoknak, a kik tőle kérik.” (Lukács 11,13)*

Szilléry András:

Jobb néktek...

„Jobb néktek, hogy én elmegyek: mert ha el nem megyek, nem jő el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok.” (János 16,7)

Ott állnak a tanítványok. Jézus közli, hogy elmegy. És hozzáteszi: így jobb. Méghozzá nekik. Jobb? A tanítványokban kavarnak a gondolatok. Péter: Az életemet adnám érted! Tamás: Nem tudjuk, hová mész!?! Filep: Benned szeretnénk megismerni az Atyát! Mindenki: Most választottál ki minket, és magunkra hagysz? Na igen, küldöd a Vigasztalót. De ki az? A Szentlélek, aki által szóltak a próféták, aki működött Isten embereiben. Igen, tudjuk ezt, de nem ismerjük Őt.

Elképzeltem, én is ott állok. Én: Uram, meggyőztél, hogy Téged válasszalak, hogy nyomodba szegődjek. Félve lépkedek és kapaszkodom Beléd. Meg fogok tudni állni? Elvesztelek szem elől?

És eszünkbe jutnak a jézusi szavak:

„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem.” (János 14,1)

„De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a miket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek. Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek. Mindaz, a mi az Atyáé, az enyém: azért mondtam, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek. Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem: mert én az Atyához megyek.” (János 16, 13-14)

Hisznek, várnak és összebújnak.

Pünkösöd napján pedig, mint sebesen zúgó szél leszáll a Szentlélek.

A félelemből bátorság lesz.

A némaságból tisztaszívű vallástétel.

Megszületik az egyház, az első gyülekezet.

A Lélek ajándékokat oszt: a gyülekezet építésének, az evangélium hirdetésének eszközeit.

A Szentlélek által minden egyes hívő közvetlen kapcsolatban lehet Jézussal, olyan bensőséges kapcsolatban, amilyenben csak kevesek lehettek az Ő földi állapotában.

Az én személyes pünkösdöm is eljött egy nap. Betöltött a Lélek és elkezdte dicsőíteni bennem Jézust. Már nem féltem, hogy szem elől tévesztem. Szavakat adott, hogy átadjam másoknak. Megismertem a Lélek imádságát, és indításait.

Kívánom, legyen pünkösöd a te életedben is! *„Teljesedjete be Szentlélekkel.” (Efézusi levél 5,18)*

És ha már megtetted, *„meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét” (Efézusi levél 4,30)*

Tehát, jobb nekünk?

És lesz még jobb is: *„most tükör által homályosan látunk, akkor pedig (amikor eljő a teljesség) színről-színre...” (Korinthusi levél 13,12)*

Jöjj, Szentlélek Úristen!

